

У Дражевцу Колубара достигла историјски максимум

У поноћ између 24. и 25. јуна 2010. год. на мерној станици Дражевац, на Колубари, забележен је историјски максимум водостаја. Од када је почело мерење хидрометеоролошких параметара на овој мерној станици, давне 1946. год., до данас, Колубара никада није имала овако висок водостај. Кад мало боље размислимо, насипи на Колубари су подигнути осамдесетих година 20. века након велике поплаве, када је и велики део Обреновца био под водом, па и ако је било веће воде, она је преливала преко насипа и плавила. Две срећне околности су нас спасле од поплаве, прва је да је Сава била на ниском водостају, а друга да је врх поплавног таласа трајао само неколико сати. До колубарског моста, врх поплавног таласа је стигао у

зору 25 јуна. Очевици кажу да је Колубара досегла до зелене носеће конструкције за каблове. Брзина Колубаре и проток воде су били велики, захваљујући ниском водостају Саве. Што наш народ каже: срећа да је Сава примала воду. Да је Сава била већа и направила успор Колубари, ко зна шта би било.

У Белом Пољу, десетак километара узводно од Јозића колибе, Колубара је почела да прелива насип. Радници Београдвода су поставили џакове са песком и спречили Колубару да се излије. Као што смо рекли права је срећа да је врх поплавног таласа врло брзо прошао, па је насип издржао.

План мера и активности на сузбијању амброзије

Амброзија (*Ambrosia artemisiifolia* L.) пренета у Европу. Веома се брзо ширила тако да је на територију фамилије главочика (*Asteraceae*). Србије доспела педесетих година Пре 150 година је из Америке је прошлог века да би данас била

присутна у целој Србији, а нарочито је раширена у Војводини. Последњих година она се намножила на целокупној територији Београда укључујући и територију Обреновца и представља већи велики, а у наредном периоду представљаће још већи проблем за становништво.

Амброзија припада алергеним биљкама и у периоду цветања изазива озбиљне здравствене проблеме код људи. Према неким проценама око 40% свих алергија изазива полен ове биљке. У урбаним и индустријским срединама, због загађености ваздуха, полен има јаче алергено деловање него у природним срединама. Код осетљивих особа већ 20-30 поленових зрна у m^3 , а према неким и мање изазива алергију, а код концентрације од 200-1000 зрна полена код **наставак на 2. страни**

У овом броју:

План мера и активности на сузбијању амброзије

наставак са 1. стране

У Дражевцу Колубара достигла историјски максимум

План Мера и активности на сузбијању амброзије

Нова метеоролошка станица у Грабовцу

Мерење квалитета ваздуха у Обреновцу

Обреновацки Забран - Споменик природе III категорије

500 конзерви за бицикл

Очистимо Србију

Уређивачки колектив:

Главни и одговорни уредник:

Слободан Молеровић

Сарадници:

Војин Несторовић

Јелена Туцаковић

Зорана Јовановић

Љубина Мартић

Марица Шеховић

Станојка Спасић

Јелена Цвијовић

Излази двомесечно

Тираж:
500 ком

Штампа:
Текст дизајн Вићић

- 1 већине људи појављују се озбиљни симптоми алергије. Полен амброзије се може пренети и до 100 Km, па чак и до 150 Km удаљености, ваздушним струјама.
- 4 Алергија се најчешће манифестује као алергијска упала очију, алергијска кијавица, а у тежим случајевима може доћи до појаве астме и гушења. Полен амброзије може изазвати и дерматитис посебно код људи старијих од 40 година који раде на пољима у којима има амброзије. Највећи здравствени проблеми јављају се код младих, узраста од 15-25 година, а алергија умањује радну способност, продуктивност и омета процес учења.
- 12 Амброзије се не може једноставно и једним потезом решити. То се мора систематски решавати како би се присутност ове биљке на слободним површинама свела на најмању меру. У већини земаља води се борба против амброзије, доносе се закони о обавезном сузбијању ове биљке, а власници зараженог земљишта, који је не уништавају, новчано се кажњавају. По градовима се постављају станице за мерење концентрације полена у ваздуху и помоћу њих се дају а е р о п о л е н о л о ш к и извештаји и прогнозе. Наиме, док се у њено сузбијање не крене систематски, са довољно бројним и организованим тимом, коначно решење за уништење амброзије неће постојати. У Обреновцу је предходних година израђен Пројекат, којим су мапирани површине на којима је заступљена амброзија, као и Програм за сузбијање амброзије, на основу кога ће се спровести мере и активности на сузбијању исте. Без обзира на који ће се начин уништавати амброзија, сузбијање треба обавезно извршири пре цветања и полинације (образовања полена). Ако се то из било ког разлога тада

не би учинило, она се мора сузбити и после, али пре плодношења, јер се на тај начин спречава образовање семена, ширење и размножавање у наредним годинама.

Мере и активности из Плана које ће се спроводити током 2010. године, допринеће смањењу површина обраслих коровом, посебно амброзијом. Спроведеним активностима смањиће се негативни утицаји на на здравље грађана када су у питању појаве алергијских болести. Због тога, у предстојећем периоду треба предузети мере и активности на смањењу површина обраслих коровом, а посебно амброзијом.

На територији ГО Обреновац пепео из термоелектрана ствара кумулативни ефекат, јер концентрација полена које су проузроковане цветањем корова, посебно амброзије, заједно са пепелом, представљају опасност за здравље грађана, при чему су најугроженије алергичне особе.

Стручњаци Института за пестициде поред њиве соје заражена амброзијом, Забреже 2009.

Не треба мешати амброзију и дивљи пелин (амброзија лево и пелин десно)

Носиоц плана активности ће бити Јавно предузеће за заштиту и унапређење животне средине на територији ГО Обреновац у сарадњи са фитосанитарном и Комуналном инспекцијом, ученицима Пољопривредно-хемијске школе, НВО, локалним медијима, месним заједницама и Домом здравља Обреновац. Амброзија цвета и плодносно од јуна до новембра, сходно метеоролошким приликама у датој години, тако да све активности везане за њено сузбијање треба обављати у вегетационом периоду развоја амброзије, а то значи од јуна до новембра. Један од начина сузбијања амброзије је механичко сузбијање, које се препоручује на рудералним н е п о л њ о п р и в р е д н и м стаништима која се налазе поред путева у виду дугих трака, ливадама, на великим и другим сличним површинама. У Обреновцу 2009. године је евидентирано 415 снимака на рудералним стаништима, што је скоро половина од укупних снимака, од чега је 303 снимка поред путева. На тим местима треба применити кошење или

хемијско сузбијање што зависи од локације, величине и конфигурације закоровљеног земљишта. Хемијска средстава треба избегавати на прометним местима, поред болница, школа... Кошење треба обавити два до четири пута током вегетације у зависности од стања биљака и што је могуће ниже, испод кореновог врата. Кошење обавезно треба почети пре цветања амброзије, како би се спечило формирање полена и семена и то поновити у зависности од њеног развоја и повећавања хабитуса. У зависности од климатских услова прво кошење треба обавити до 20. јула, а друго и остала кошења треба организовати у размаку од око три недеље, јер се амброзија после кошења регенерише и поново улази у фазу цветања за двадесетак дана. За хемијско сузбијање амброзије треба изабрати хербициде који испољавају висок степен ефикасности, који су регистровани за примену у нашој земљи, имају прихватљиву цену, а потпуно су безбедни у

екотоксиколошком погледу, поготово за људе, животиње и корисне организме. Количину и време примене хербицида треба, из економских и еколошких разлога, ускладити са биолошким особинама амброзије и степеном њене присутности, како би се постигла пуна ефикасност. Хербициди за сузбијање амброзије примењују се преко земљишта, у фази клијања и преко листа (фолијарно), пре цветања биљака. Подизање свести грађана о штетности амброзије за здравље људи и биодиверзитет је саставни део Плана. Едукација ће обухватити упознавање становништва са изгледом и особинама, као и степеном опасности од продукције полена амброзије. Програм ће се популарисати преко свих јавних медија. Јавне трибине ће се организовати по месним заједницама, како би се становништво што боље упознало са проблемима везаним за амброзију. Акцент ће бити стављен на начине сузбијања

амброзије. Трибине ће се организовати у време првих фаза клијања амброзије, како би се становништво благовремено информисало и могло укључити на време у активности у свом окружењу. Посебна пажња ће се посветити хемијском начину сузбијања.

Едукација пољопривредних произвођача по МЗ биће организована у 3 трибине са трајањем од по 2 сата. Две трибине ће се одржати у највећим МЗ, а једна трибина у Обреновцу.

Други начини упознавања са проблемом је штампање пропагандног материјала, као што су флајери и постери који би садржали основне биолошке карактеристике амброзије, опис њеног штетног дејства на здравље људи, као и фотографије њеног изгледа због лакшег препознавања у њиховом окружењу. Флајери ће би дељени на јавним местима: у домовима здравља, месним заједницама, школама, Општини, аутобуској станици и др., а постери ће бити изложени на прометним местима и свим установама кој су већ поменуте.

Електронски и писани медији ће такође бити употребљени у оквиру овог програма. Најинтензивније оглашавања ће бити у време највеће појаве амброзије. Треба снимити кратке едукативне емисије са што више илустрација и информација које би упутиле становништво у начине сузбијања амброзије, а и упознало га са штетним утицајем амброзије на здравље људи.

Поленово зрно амброзије

Полен је један од најзначајнијих биолошких извора алергена. Алергена својства полена потичу од хемијских једињења која се налазе на површини и унутар самог поленовог зрна. Полен је окружен са две опне. Спољашња опна (ехина), грађена је од спорополенина и има карактеристичну орнаментику. Унутрашња опна (интина) је аналогна целулозном ћелијском зиду биљне ћелије.

Поленово зрно је богато различитим хемијским једињењима међу којима су протеини најодговорнији за изазивање алергијске реакције (Код полена рода *ambrosia* утврђено је 6

алергених протеина). Садржај поленовог зрна може бити ослобођен кроз отворе на површини зрна који служе за за клијање поленове цеви или пуцањем опни. Антигени из поленовог зрна се растварају на слузницама организма са којима дођу у контакт и то покреће деловање имуног система. Од биологије биљне врсте и од параметара спољашње средине (температура, влажност, инсолација) зависи када, колико дуго и која количина полена ће се наћи у ваздуху (нпр. Једно дрво брезе произведе око 278 милијарди поленових

зрна).

Веома важна превентивна мера и помоћ особама алергичним на полен је редовно информисање о стању и прогнози алергеног аерополена у ваздуху. Мерење аероалергеног полена у нашим условима започиње око првог фебруара и траје до првих дана новембра.

Резултати ових мерења се дају у аеропалинолошким извештајима. Приликом мерења, бележи се почетак и дужина периода цветања алергених биљака, затим дан са максималном концентрацијом

поленових зрна и дани када концентрација полена пређе критичне вредности које могу изазвати алергијске реакције. Количина полена у ваздуху је највиша када је топло и суво време са slabим ветром, а најнижа током хладних и влажних дана. Током ове године планирана је куповина инструмента за мерење концентрације полена. У току следеће године успоставиће се систем мерења концентрације полена неколико алергених биљака. Очитавање концентрације загађење вршиће особе које су прошле обуку.

Нова метеоролошка станица у Грабовцу

У првом броју Информатора смо писали о мерној станици за мерење квалитета ваздуха која се налази у дворишту основне школе "Јефимија" у насељу Ројковац.

Прошлог месеца, у Грабовцу, у дворишту основне школе, постављена је метеоролошка станица и контејнер који представљају основу за нову станицу.

Грабовач се налази на ободу депоније ТЕНТ-б, која је подигнута на простору Грабовачке баре. Мештани овог села су се у више наврата жалили због депоније са које су се дизали облаци пепела.

ЈП ЗЖС Обреновац ће у постојећи контејнер поставити мерне уређаје сличне онима који се налазе у Јефимији.

Ако желимо да направимо

математички модел, који нам може показивати квалитет ваздуха и на местима удаљеним од мерних станица, потребно је најмање 3 мерне станице.

Трећа станица би требало да буде на месту довољно удаљеном од прве две и не би требало да буде у линији са њима.

Метеоролошка станица у Грабовцу је опремљена на ј с а в р е м е н и ј и м

уређајима и мери:

температуру ваздуха, релативну влажност, правац и брзину ветра, ваздушни притисак, Тачку росе, тежину ваздуха, Падавине (пљусковите, дневне, месечне и годишње)

Температуру и влажност тла на 15cm и 40cm индекс ултравиолетног зрачења и јачину сунчевог зрачења.

Поред овога ту су још много других параметара, извештаја и табела које показују максималне и минималне дневне вредности.

На располагању су вам и графикони, који показују кретање температуре, или ваздушног притиска у току дана... уосталом пратите линк на сајту општине Обреновац :

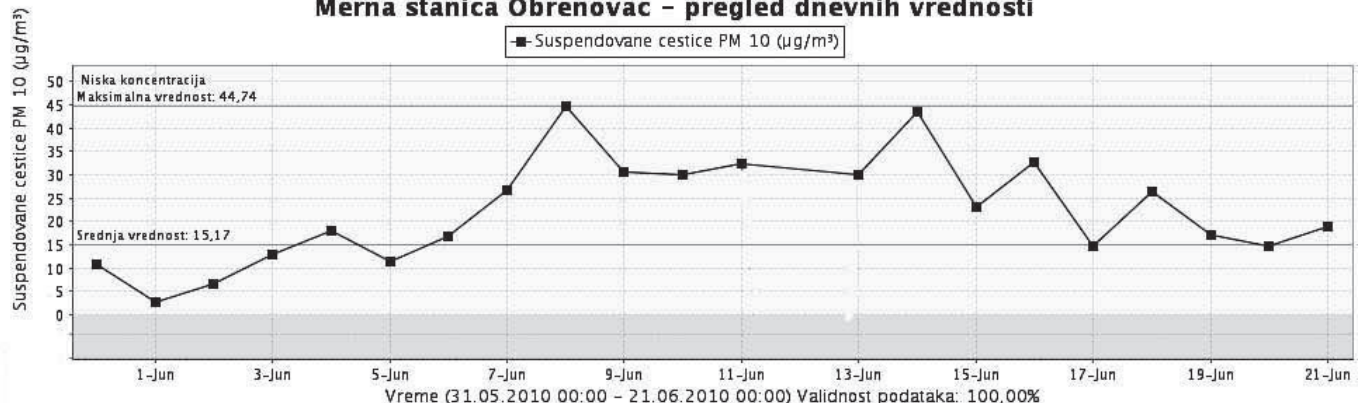
www.obrenovac.rs

Мерење квалитета ваздуха у Обреновцу

Мерна станица Јефимија је током јуна и јула мерила параметре загађења ваздуха. Крајем јуна на уређају који мери садржај

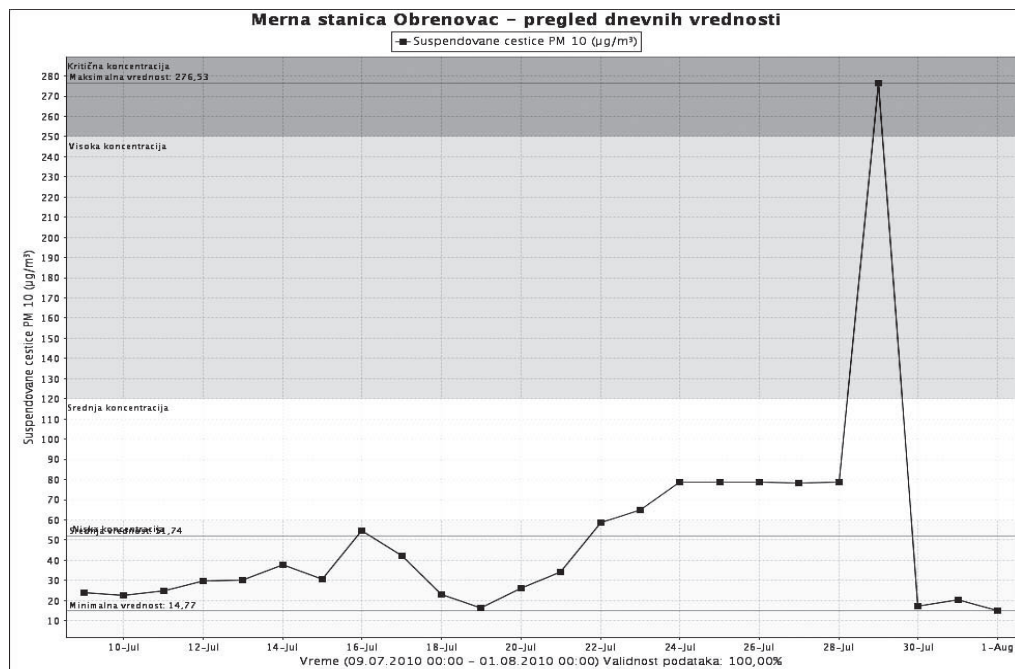
суспендованих честица, јуна 2010. године и други, (на дошло је до квара, па ћемо следећој страни), који приказати два графика са показје вредности од 9. јула вредностима ПМ10. Први, до 1. августа 2010. године. (графикон испод) од 1. - 21.

Мерна станица Obrenovac - pregled dnevnih vrednosti

Из табеле видимо да вредности садржаја азотдиоксида нису прелазила максимално дозвољену концентрацију, која за NO₂ износи 85µg/m³. Азотмоноксид и азотови оксиди немају МДК. Што се тиче SO₂ МДК је 150µg/m³. Како видимо из табеле ни у једном случају није дошло до прекорачења ове вредности.

Стање са суспендованим честицама чија величина не прелази 10µm је знатно лошије. Током јуна месеца није било прекорачења, али је у јулу измерен садржај РМ 10 честица који прелази МДК чак у 9 случајева, што износи 39,1%. Овако висок проценат дана са лошим ваздухом је иначе карактеристичан за зимски период, али видимо да се и током јула могу јавити такви

метеоролошки услови, који условљавају повећан садржај ових опасних честица. Када би мерна станица

Јефимија била опремљена метеоролошком станицом, могли бисмо да анализирамо везу између садржаја полутаната у

ваздуху, у зависности од правца, брзине ветра и других метеоролошких параметара

Мерна станица “Јефимија” - Преглед дневних вредности садржаја загађујућих материја у ваздуху у јуну и јулу 2010.године

датум	NO µg/m ³	NO ₂ µg/m ³	NO _x ppb	SO ₂ µg/m ³	PM 10 µg/m ³	датум	NO µg/m ³	NO ₂ µg/m ³	NO _x ppb	SO ₂ µg/m ³	PM 10 µg/m ³
01.06.2010	1,10	3,52	2,72	22,84	2,67	01.07.2010	2,71	3,20	3,84	1,14	
02.06.2010	1,12	4,09	3,04	12,89	6,66	02.07.2010	3,16	3,57	4,34	1,17	
03.06.2010	1,34	4,54	3,44	14,19	13,03	03.07.2010	2,37	2,80	3,36	1,29	
04.06.2010	1,33	3,12	2,69	11,64	17,97	04.07.2010	2,24	2,28	2,97	1,09	
05.06.2010	1,22	2,31	2,18	3,71	11,40	05.07.2010	2,04	2,55	2,95	0,96	
06.06.2010	1,76	2,96	2,95	2,52	16,88	06.07.2010	2,04	1,93	2,65	0,79	
07.06.2010	1,62	3,27	3,00	1,91	26,70	07.07.2010				0,98	
08.06.2010	2,21	6,66	5,25	8,18	44,74	08.07.2010	2,05	4,01	3,74	0,81	
09.06.2010	1,80	3,69	3,36	4,54	30,69	09.07.2010	1,99	3,28	3,30	0,71	23,73
10.06.2010	1,84	3,39	3,24	2,29	30,06	10.07.2010	2,18	3,20	3,41	0,70	22,43
11.06.2010	2,21	3,68	3,68	1,09	32,27	11.07.2010	3,10	4,83	5,00	0,70	24,66
12.06.2010	1,82	3,51	3,28	0,64		12.07.2010	3,28	4,51	4,97	0,70	29,78
13.06.2010	1,50	2,21	2,35	0,65	30,03	13.07.2010	2,58	4,93	4,64	0,70	30,27
14.06.2010	1,94	2,63	2,91	0,83	43,47	14.07.2010	1,86	3,75	3,44	0,57	37,90
15.06.2010	2,31	2,45	3,13	0,80	23,10	15.07.2010	1,79	3,31	3,16	0,61	30,77
16.06.2010	3,39	3,33	4,46	0,69	32,75	16.07.2010	1,97	3,22	3,25	0,58	54,49
17.06.2010	3,36	3,53	4,54	0,61	14,69	17.07.2010	2,05	2,50	2,95	0,80	42,19
18.06.2010	2,17	2,60	3,09	0,66	26,33	18.07.2010	1,84	1,62	2,31	0,73	23,14
19.06.2010	3,43	4,44	5,07	0,71	17,05	19.07.2010	1,93	1,09	2,11	0,65	16,33
20.06.2010	2,43	2,92	3,47	0,68	14,78	20.07.2010	2,31	2,86	3,34	0,62	26,30
21.06.2010	2,45	2,87	3,47	0,71	16,46	21.07.2010	2,26	2,36	3,03	0,62	34,12
22.06.2010	2,13	1,59	2,53	0,63	6,56	22.07.2010	2,45	3,03	3,54	0,61	58,86
23.06.2010	1,84	1,15	2,07	0,52		23.07.2010	2,13	4,66	4,14	0,44	65,08
24.06.2010	1,91	1,65	2,38	1,09		24.07.2010	1,74	0,80	1,80	0,17	78,70
25.06.2010	1,80	2,31	2,64	2,75		25.07.2010	2,60	3,06	3,66	0,60	78,70
26.06.2010	1,86	1,41	2,22	1,63		26.07.2010	2,07	2,18	2,79	0,77	78,70
27.06.2010	1,79	0,83	1,85	1,26		27.07.2010	2,00	1,81	2,53	0,77	78,25
28.06.2010	2,36	2,34	3,12	1,00		28.07.2010	2,09	3,16	3,32	0,94	78,70
29.06.2010	2,25	2,07	2,87	0,52		29.07.2010	1,86	2,66	2,88	0,98	276,53
30.06.2010	2,41	1,72	2,82	1,06		30.07.2010	1,69	2,09	2,43	0,51	17,21
						31.07.2010	2,08	2,06	2,74	0,54	20,16

„Обреновачки Забран“ - Споменик природе III категорије?

Што је за Београд Ада Циганлија, то је за Обреновац Забран. Разлика је у томе што Ада има свог господара, а Забран је препуштен на милост и немилост.

Први кораци ка уређењу Забрана учинили су наши очеви и деде. Они су одавно препознали Забран као излетиште Обреновачана.

Било је много покушаја да се Забран уреди и приближи обреновачанима. Још пре другог светског рата, лађе из Београда су пристајале у Забрану. Пре 40 година Забран је имао понтоне на Сави и асфалтни пут. Тада су никле и прве викенд кућице дуж пута и у форланду.

Када је 2000. године ДОС дошао на власт, затекао је Забран у врло лошем сатњу. Што би рекли источњачки филозофи, као после 7 мршавих крава. Забран тада поново постаје актуелан, раде се регулациони планови, пројекти уређења, доста се тога и реализује, а онда, у последње 3 године затишје, да ли то значи да треба да сачекамо још 4 мршаве краве, па онда ...

Студија заштите

Ипак се нешто ради. Завод за заштиту природе Србије је у оквиру својих програмских активности, израдио је Студију заштите Споменика природе „Обреновачки Забран“ као стручну основу за израду предлога акта за проглашење заштићеног природног добра.

Детерминисање подручја Обреновачког Забрана као значајног и оцена испуњености услова за заштиту вршени су у оквиру стандардне процедуре вредновања са становишта потреба и циљева заштите природе, а на основу критеријума: изворност, репрезентативност, реткост, разноликост, целовитост и естетика предела и појаве. Испуњеност услова за заштиту оцењена је и у контексту потенцијала за развој општих функција овог подручја као заштићеног

природног добра, а то су: еколошка, туристичка, рекреативна, естетска васпитно-образовна, и научно-културна.

На основу извршене анализе констатованих вредности и функција заштите, утврђен је висок степен међусобне зависности и условљености елемената простора који се предлаже за заштиту.

На основу установљених и високо оцењених обележја Завод за заштиту природе Србије предложио је категорисање Забрана у заштићено природно добро односно Споменик природе III категорије.

„ЗАШТИЋЕНА ПОДРУЧЈА III КАТЕГОРИЈЕ ИЗДВАЈАЈУ ОДРЕЂЕНЕ ЕЛЕМЕНТЕ ПРИРОДЕ ИЛИ ОБЕЛЕЖЈА, КОЈА МОГУ БИТИ РЕЉЕФ, МОРСКА ХРИД ИЛИ ПЕЋИНА, ГЕОЛОШКЕ ПОЈАВЕ ИЛИ ПРОФИЛИ, СПЕЛЕОЛОШКИ ОБЈЕКТИ ИЛИ ЖИВОТНЕ ФОРМЕ КАО ШТО СУ ШУМА, ПАРК ШУМА, ПАРКОВИ, ПОЈЕДИНАЧНА СТАБЛА, И ДР. ОВО СУ НАЈЧЕШЋЕ МАЛА ПОДРУЧЈА ПО ПОВРШИНИ И ОБИЧНО ВЕОМА АТРАКТИВНА ЗА ПОСЕТИОЦЕ“.

(Водич за примену IUCN категорија управљања за заштићена подручја, WCPA IUCN, 2008. Gland, Switzerland)

Основне вредности

Простор који обухвата Обреновачки Забран представља један од кључних елемената у систему зелених површина Обреновца и спону између градске и ванградске зоне зеленила града. Просторно и функционално, Забран је повезан у систем градског зеленила. Забран је од непроцењивог значаја за све становнике Обреновца и све оне који га користе за одмор и рекреацију.

Посебна вредност Забрана се огледа у томе што у широј околини општинског центра нема већих површина под

високом вегетацијом аутоктоног састава. Вегетација у форланду Саве и Колубаре је у лошем стању и захвата знатно мање површине.

Драгоценост постојања ове природне оазе огледа се у естетском и психологијском утицају, у регулацији локалног климата и микроклиме, изоловању стамбених делова града од индустријских погона, различитих постројења, као и у значајном ликовно-архитектонском и х о р т и к у л т у р н о м обликовању средине. Оплемењивање и хуманизација градске средине за рад, боравак и одмор, представља једну од веома значајних улога овог зеленог комплекса. Забран је значајан са еколошког и рекреационо-здравственог аспекта, посебно за становнике непосредне околине, пружа утисак потпуне изолованости од градске вреве, и има релаксациони утицај на посетиоце.

Због присуства и изражености поменутих природних обележја, флоре и фауне, као и естетско-амбијенталних вредности и климатског значаја, Забран испуњава услове за заштиту у смислу одредаба Закона о заштити природе.

Положај

Обреновачки Забран се налази на територији ГО Обреновац, град Београд, на око 1,5 km источно од Обреновца и на око 12 km југозападно од предграђа Београда. Заштићено добро се налази у оквиру катастарске општине Обреновац на надморској висини од 73,0 - 77,5 m. Укупна површина дела под заштитом је 47,77,18 ha

Забран је у власништву Републике Србије као државни облик својине.

Обреновачки Забран се налази у северозападној Србији. У регионалном погледу ово подручје припада Српској Посавини са Мачвом и Доњом Колубаром. У ужем смислу Забран се налази на самој контактної зони Посавине са Доњом Колубаром, која обухвата северни део слива ове реке.

Северно од Саве простире равничарски Срем, а јужно, равничарски предели Посавине, Мачве и Колубаре. Највећи део ове простране територије је антропогенно измењен јер се интензивно користи у пољопривреди, па су зоне са релативно очуваним екосистемима врло ретке. Стога није чудо да већих површина, које су заштићене као природна добра или за то имају одговарајуће вредности, практично нема.

Најближе заштићено природно добро је Специјални резерват природе „Обедска бара“ која се налази на другој обали Саве, тридесетак километара узводно.

Геолошке одлике објеката представљају значајне површине за одмор и рекреацију. Подручје које се предлаже за заштиту, се налази између реке Саве и Колубаре. Тачније својом крајњом североисточном границом излази на десну обалу Саве, а јужном и источном се готово наслања на леву обалу Колубаре, односно на леву обалу главног канала који се преко црпне станице Забрешке ливаде, улива у Колубару.

Специфичан положај подручја на којем се налази заштићено природно добро Забран, између две реке, посредно указује на морфолошке, хидролошке и геолошке карактеристике терена. На самом заштићеном подручју нема изражених речних токова, мада га готово у потпуности окружују Сава и Колубара, а делом прокопани канили, који прате стара корита Купинца и Тамнаве. У северном делу Забрана у близини насипа налази се депресија, релативно мале дубине, Јазбинска бара.

Вегетација

Шумски масиви у околини великих градова, насеља саобраћајница, индустријских

представљају значајне површине за одмор и рекреацију. Неспорна је важност приградских шума у обезбеђивању функција. Једна од историјских чињеница је да развој градова доводи до осетног и брзог смањивања површина контактним, тако и у ширим зонама. У приградским шумама посебно је значајно осигурати спровођење великог броја мера и радова (биолошко-узгојних и техничких) у циљу формирања састојина, отпорних на угрожавајуће утицаје човека и његових делатности у простору, које се одликују високим заштитним, естетским и осталим функционалним особинама, али које су у исто време, опремљене да без штете по шуми осигурају и боравак великог броја људи у слободном и што мање измењеном природном амбијенту. Значај приградских шума ће се све више повећавати

развојем градова и броја градског становништва, али и све изразитијим ширењем градског начина живота. Због тога посебан значај имају све мере којима се унапређује стање ових шума, њихово чување и заштита од болести, штеточина и пожара, али и од човека.

Садашње стање Забрана је неповољно са становишта обезбеђења рекреативних функција и последица начина настанка ових састојина, нерешеног статуса и неспровођења сврсисходних и са наменом усклађених мера. Забранска шума није проглашена за излетничку - рекреативну шуму, те према Закону о шумама имају статус економске шуме. Изузетно повољан положај на ушћу две реке, чини шумске просторе Забрана посебном вредношћу за рекреацију, не само становника Обреновца. Забран штити Обреновац од индустријске зоне у Баричу и будуће.

Због свега, унапређивање стања ових шума и њихово оспособљавање за потребе рекреације, али и повећање површина под шумом ради обезбеђења имисионих функција, је од изузетног значаја за унапређивање стања животне средине у Обреновцу.

Садашње стање постојеће шуме је задовољавајуће али у циљу даљег унапређења општекорисних функција неопходно је предузимати мере за унапређење и оспособљавање, нарочито, за потребе рекреације.

Садашња шума Забрана настала је после чистих сеча 1941/42. године, те већином представљају изданачке састојине друге и треће генерације. Забранска шума се карактеришеу веома измењеним примарним саставом. Досадашње чисте сече су довеле до ширења пољског јасена, а смањивања учешћа храста лужњака, те је затечено стање управо супротно од жељеног у погледу заступљености храста. Поред смањеног учешћа храста лужњака, смањено је и учешће беле и сиве тополе.

Унете су и неке врсте које мењају аутентичан изглед низинских шума Посавине, као што су амерички јасен и еауроамеричке тополе. Као последица начина настанка састојина, уз повољну околност да је сачуван значајан део инвентара храста лужњака претходне генерације, обликовала се и структура састојина, као изразито једнодобна, што није повољна изграђеност рекреативних шума.

Постојеће састојине су веома високог степена обраслости, редукованих круна, што је неповољно за изглед рекреативних шума. Изражено је ширење унетог америчког жбуна багремца, који је коришћен за брзо обрастање насипа поред Саве и који се нежељено проширио на површине погодне за рекреацију. Постојећа мрежа шумских путева и стаза је довољна и просторно повољно распоређена. Спољна комуникација од улаза у Забран иде западним рубом шуме до границе друштвеног поседа. Одатле северним рубом шуме иде до Јазбинске баре, заобилази бару са јужне стране и иде до Аласке колибе. Попречне везне стазе од асфалтног пута до северног руба шуме су бројне. Све постојеће стазе су различитог степена уређености.

Просторна целина А

Сходно дефинисаним типовима шума и затеченом састојинском стању, на простору Забрана је могуће издвојити две јасно одвојене шумске целине које смо означили као целина А и целина Б. Шумска целина А представља централни заравњени, шумом обрастао простор, док целина Б представља малу шумску површину у форланду на обали Саве. Просторна целина А заузима укупну површину од 38,28 ha и протеже се централним делом Забрана, између асфалтног пута до спољне границе државне шуме и Јазбинске баре. Са јужне стране обухвата простор од асфалтног пута до мелиорационог канала поред Колубаре. Шума се налази на равном до благо нагнутом терену са благим нагибом, који износи до 5%. Представља најзначајнију површину Забрана, у којој ће бити смештени сви будући и неопходни садржаји изван купалишног простора. Учешће пољског јасена у смеси је (79,5%). Учешће

храста лужњака је нешто веће од просечног за Забран у целини (10,6%). Учешће бреста је такође значајно (7,8%), док меки лишћари и остале врсте чине свега 2,1%. Одликује се високим степеном обраслости (301,6 стабала и запремином од 333,18 m³/ha. Производност састојине износи 6,79 m³/ha. Пољски јасен се јавља групимично, док је смеша храста лужњака претежно стаблмична, мањим делом групимична, што условљава карактер будуће неге и обликовања простора. Поједина стабла су јако редукованих круна и малог асимилационог потенцијала.

Храст поседује веће димензије од пољског јасена (21,5%, беле тополе 1,7% и осталих врста 1,0%). Средњи пречник стабала лужњака износи 53,1 cm, док је пољски јасен изразито мањих дебљина те средњи пречник најдебљих стабала износи свега 34,2 cm. Средња висина стабала лужњака износи 23,9 m, а средња висина јасена 24,3 m. Састојина је највећим

делом зашикарена. Унутар целине А, на основу састојинског стања и односа учешћа главних врста, издвојена је подцелина А1. Простире се од јужног руба Забрана до насипа поред Колубаре и викенд насеља и представља веома значајан, мада мали по површини део, са 10,19 ha. Шума је на заравњеном терену, на надморској висини од 73-75 m. Карактерише се знатно мањим учешћем пољског јасена и високим учешћем стабала брестова чији средњи пречник износи 28 cm, а средња висина 24 m. Учешће храста лужњака је 10,3%, брестова (и то претежно младог пољског

, ова површина на подручју Забрана је најзначајнија. Представља на малом простору скуп различитих микро-станишта, на којима се јављају и одвијају сукцесивне фазе развоја хифгрофилних шума. Заузима површину од 7,60 ha и чини део Забрана између северног руба и Јазбинске баре. Простор Јазбинске баре је микро депресија која је највећи део године под стагнирајућом водом. Овде је и најнижа тачка целог подручја, са надморском висином од 72 m. Карактерише се великим учешћем пољског јасена (82,7%) и нешто смањеним учешћем храста лужњака (8,3%) и брестова (7,4%). Учешће осталих врста (беле тополе, врбе итд.) износи свега 1,6%. Степен обраслости је велики и износи 600,6 стабала и запремином од 339,0 m³/ha. Храст се углавном јавља стаблмично. Састојина је у целини веома великог степена виткости, јако редукованих круна и смањеног асимилационог потенцијала. Храст је осетно јачих димензија и средњи пречник најдебљих стабала износи 51,6 cm, док је средњи пречник пољског јасена свега 32,5 cm. Састојина типолошки припада шуми лужњака и јасена са хифрофилним пратиоцима (*Fraxino-Quercetum roboris hygrophyl-lum*) на lesseve-псеудоглеј-глеју. На малим просторима централног дела депресије, односно Јазбинске баре, у спрату дрвећа нема остатака природне вегетације, већ се налази култура америчког јасена (*Fraxinus viridis*). По ободу некадашње баре, на нешто издигнутијем делу терена, налазе се стабла беле тополе која упућују на следећу еколошку јединицу (шуму лужњака – јасена са белом тополом на ритско-ливадској црници (*Fraxino-queretum roboris populeto-sum albae*)).

Од дрвенастих врста, у спратовима жбуња и приземне флоре јављају се: багренац (*Amorpha fruticosa*), свиб (*Cornus sanguinea*), вез (*Ulmus effusa*), црвена удика (*Viburnum opulus*), бела топола (*Populus alba*), кржавина (*Frangula alnus*) и врло ретко, лужњак (*Quercus robur*).

Од зељастих биљака, преовлађују хигрофити из јасенових шума: *Ranunculus repens*, *Stachys palustris*, *Carex maxima*, *Lycopus europaeus* и др. Својствене врсте асоцијације су врло слабо заступљене – једино *Glechoma hederacea* нешто више (3.5.).

Састојине ове еколошке јединице спадају у влажније варијанте лужњаково-јасенових шума. На нешто већу влажност него што је обично случај у типичним заједницама лужњака – јасена указују и остале диференцијалне врсте.

Просторна целина Б

Представља малу састојину пољског јасена са примешаним врстама у јужном делу незаштићеног појаса поред Саве, са површином од 1,89 ha. Према изграђености шумских врста, представља готово идеалан оброст у погледу рекреативних функција. Учешће пољског јасена је 81,5, храста лужњака 11,3%, тополе 6,5% и осталих врста 0,7%. Обраслост састојине је слична као и у осталим састојинама. У састојини се налази значајан број дебелих стабала као идеалан оброст за рекреативне шуме. Неповољно је учешће евроамеричких топола посађених у редове. Већина стабала у састојини је веома развијених круна и повољног односа висине и дебљине. Средњи пречник најдебљих стабала пољског јасена износи 53,1 cm, барског бреста 48,9 cm, а храста лужњака 67,5 cm што је веома повољно. И ова састојина је веома високих степена виткости.

Анализом је утврђено да најзначајнији део инвентара чини пољски јасен, а да је учешће храста лужњака смањено. Такође, и учешће меких лишћара је скромно. Остале врсте су сасвим мало заступљене, мада би било значајно повећати у смеси клен и дивљу крушку У Забрану највеће димензије има храст лужњак што је нормална последица већих старости у односу на остале едификаторе. Веће димензије храста лужњака показују да је он најзначајнији носилац

изграђености ових шума, испуњавајући поред дуговечности и општи захтев да је у рекреативним шумама пожељно „имати“ што више дебелих стабала.

Поред храста, значајне дебљине поседују и стабла беле тополе. Од свих представника меких лишћара, стабла беле тополе су најважнија ради очувања аутентичног амбијента низинских шума у целини. Значајно учешће стабала семеног порекла храста лужњака је веома значајно, јер ће костур будућих уређених пејзажа чинити управо храст. Отуда је основни задатак стварање што повољнијих услова за развој храста лужњака, најквалитетнијег елемента изграђености ових шума.

Здравствено стање састојина Забрана је и поред изданачког порекла задовољавајуће. Током истраживања утврђено је

значајно учешће стабала на високим шупљим пањевима и појава сушења појединачних стабала. Нарочито је примећено сушење бреста, који је неотпоран на холандску болест. Ова појава заслужује посебна истраживања.

До сада анализирани елементи стања показују да је степен функционалности простора Забрана у целини задовољавајући. Однос обраслих и необраслих површина је повољан. Учешће необраслих површина је свега 5,6%,

стабла: храста лужњака, пољског јасена, беле и сиве тополе, веза, пољског бреста и дивље крушке.

Садашње састојине у Забрану у зависности од затеченог стања, могу се поделити на састојине за реконструкцију и састојине за негу. У састојине за реконструкцију сврставају се све површине са алохтоним унетим врстама, као што су амерички јасен и састојине евроамеричке тополе. Састојине за негу су све остале састојине храста лужњака и пољског јасена. Неговање површина на укрштању шумских стаза подразумева крчење жбуња (у потпуности), две године пре започињања прогалних проредка. Идентичан третман неопходно је спроводити и приликом неговања простора око шумских стаза у ширини од око 30 m, односно приближно једнако једној висини доминантних стабала.

Приликом крчења жбуња треба сачувати само црвену удик и веће жбунове глога. Ради несметаног и безбедног коришћења шумских простора за рекреацију, у шумама Забрана потребно је извршити крчење у потпуности површина у форланду и у зони око асфалтног пута и шумских стаза.

Иако на простору Забрана постоји само 5,6% шумских површина, није оправдано стварање слободних ливадских простора или већих прогала за обављање рекреације у условима већ постојеће недовољне шумовитости околине Обреновца.

Обезбеђење простора за рекреацију на простору шуме Забран се врши о б л и к о в а њ е м полуотворених шумских пејзажа, са храстом лужњаком као основном врстом, уз задржавање најдебљих и најлепших стабала пољског јасена. Забрањује се кретање свих врста возила по стазама у оквиру просторне целине коју чини шума Забран

Смернице

За све шумске и остале површине Забрана потребно је утврдити приоритетну рекреативну намену, а тиме и начин и правила за неговање рекреативних шума.

Поред рекреативне функције, шуме у форланду имају и веома значајну функцију заштите обала и насипа.

Све шуме Забрана имају и изразиту функцију у погледу очувања генетског фонда. Наиме, неопходно је штитити најквалитетнија

Фауна инсеката

Ентомофауна Забрана испитивана је током 2009. године. Том приликом регистрован је огроман број инсекатских врста, који је иначе значајно већи у односу на слична станишта у окружењу. На испитиваном подручју регистровани су припадници инсеката са крилима *Pterygota* и бескрилних инсеката *Apterygota*. До сада је утврђено присуство укупно 85 врста инсеката сврстаних у 39 фамилија и 11 редова.

поменућемо само оне који су угрожени, или заштићени, а своје станиште су нашли у Забрану.

Посебан значај представља фауна лептира (*Lepidoptera*). Ларве врсте *Coleophora caespititiella* Zeller су бројне на семенкама билјака, након чега образују свиленасту кућицу у којој остају до адултног стадијума. Адулти су карактеристични по уским зашиљеним крилима. Током већег дела године (март-октобар) среће се врста *Vanessa atalanta* (Linnaeus) – црвени адмирал. *Pieris brassicae* (Linnaeus). По IUCN, сврстана је у категорију рањиве врсте. Поред тога, и по Европској црвеној књизи Савета Европе ова врста припада рањивим врстама. Преко 50% евидентираних врста су тврдокрилци (*Coleoptera*). Посебно место има фамилија *Carabidae* трчуљци. У Забрану је евидентирано укупно 13 врста трчуљака.

Carabus (Procrustes) coriaceus Linnaeus
Врста *Carabus (Procrustes) coriaceus* Linnaeus је заштићена Уредбом о заштити природних реткости Републике Србије. Веома је значајно истаћи да подручје Забрана насељава подврста *Carabus (Procrustes) coriaceus hopfgarteni* Kraatz, иначе ендемична за Србију.

Врста *Oodes helopioides* (Fabricius) је веома ретка у фауни Србије. До сада је била позната само из подручја околине Неготина и Пожаревца. Налаз у Забрану представља трећи налаз на подручју наше земље.

Lucanus (Lucanus) cervus (Linnaeus) Јеленак

Фамилија *Lucanidae* је заступљена са врстом *Lucanus (Lucanus) cervus* (Linnaeus) (јеленак). Јеленак је природна реткост Србије. Највећи број врста тврдокрилаца (23) припада фамилији *Cerambycidae* стрижибубе, што је 10% врста стрижибуба Србије.

Cerambyx (Cerambyx) cerdo

Велика храстова стрижибуба се налази на Црвеној IUCN листи као рањива врста. *Oberea (Oberea) pedemontana* Chevrolat је ретка на подручју Европе. *Aegomorphus clavipes* Schrank је редак на подручју наше земље. *Oberea (Oberea) linearis* (Linnaeus) и *Saperda punctata* (Linnaeus) су врсте са малим бројем налаза у Србији. *Pedostrangalia (Pedostrangalia) revestita* (Linnaeus) се ретко налази јер је имаго ван домашаја легатора (облеће круну букве или храста).

Фамилија *Coccinellidae*, бубамаре, је заступљена са четири врсте. *Adalia (Adalia) bipunctata* (Linnaeus) се наводи у Уредби о заштити природних реткости Републике Србије.

Фамилија мрва *Formicidae* се у Забрану јавља у две врсте. *Formica (Formica) rufa* Linnaeus познат као риђи шумски мрав, а налази се на Црвеној IUCN листи, где представља врсту зависну од заштите, скоро угрожена. У исто време се наводи и у Уредби о заштити природних реткости Републике Србије. Ова врста је омниворна и у неким европским земљама заштићена законом.

Formica rufa Linnaeus
риђи шумски мрав

Укупно је регистровано седам врста инсеката из фамилије *Braconidae*, која се убраја у ендопаразите ларви *Atanycolus sculpturatus* (Thomson), *Cerophanes kerzhneri* Tobias, *Doryctes striatellus* (Nees) и *Rhysipolis decorator* (Haliday) су недавно пронађене по први пут на територији Србије, и то баш у околини Забрана. До сада нема других налаза за прве три наведене врсте у Србији, док је *Rhysipolis decorator* позната и из околине Прокупља. *Cerophanes kerzhneri* је до сада позната само из јужне Русије и Бугарске.

Фауна риба

Подручје Обреновачког Забрана предложеног за заштиту, омеђено је Савом на североистоку у дужини од око 1,9 km и Колубаром на истоку у дужини од око 2,7 km. Кроз само подручје протеже се мрежа канала дужине 1,8 km.

На основу прелиминарних истраживања, констатовано је да се у зони Јазбинске баре и у околини, не налазе

стални водени екосистеми, већ да су они привременог карактера и у вези са високим водама Саве и Колубаре. Имајући у виду да не постоји директна веза ових локација са коритом поменутих река нити са каналима, као и због самог исушивања у летњем периоду, не постоје ни услови за опстанак фауне риба нити других акватичних организама. Слична ситуација је и у Кубику, у близини кампа, али за разлику од претходних, у депресији се задржава мања количина воде, што указује да се средишњи део налази под водом током дужег периода године.

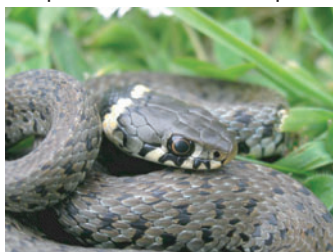
Са аспекта истраживања ихтиофауне, најзначајнији су Главни канал и Купинац. Реч је о споротекућим каналима где се може очекивати присуство карактеристичних рибљих врста које подносе услове еутрофикације и ниже концентрације кисеоника.

У односу на квалитативни састав рибљег фонда реке Саве, према подацима из Програма унапређења рибарства на делу рибарског подручја „Сава II“ од 62 km до 0 km за период од 2004-2007. године“ установљено је присуство 19 врста паклара и риба из 6 породица. У каналима на подручју Обреновачког Забрана могу се очекивати претежно алохтоне, инвазивне врсте, као што су сребрни караш (*Carassius gibelio*), брадавичарка (*Pseudorasbora parva*), амерички сомић (*Ictalurus nebulosus*) и сунчаница (*Lepomis gibbosus*).

Генерално, реч је о врстама које представљају један од угрожавајућих фактора на аутохтоне врсте риба. Њихов негативан утицај на аутохтоне врсте огледа се кроз компетитивне односе за станиште, храну и у размножавању. Већина ових врста се аклиматизовала и представља саставни део ихтиофауне.

Фауна водоземаца и гмизаваца

Најбројнији представници су из фамилије *Lacertidae*, зидни гуштер (*Podarcis muralis*) и зелембаћ (*Lacerta viridis*). Мање адаптивбилна врста Слепић (*Anguis fragilis*), среће се на нешто мање нарушеним стаништима, углавном поред реке. Белоушка (*Natrix natrix*) насељава читав простор Забрана као и обале река.

Белоушка *Natrix natrix*

Као изузетно вагилна врста добро подноси притисак човека на станишта. Ова врста углавном прати присутност врста фамилије (*Ranidae*) комплекса зелених и мрких жаба. У Забрану има жаба врсте *Rana synklepton esculenta* као и ливадске жабе (*Rana dalmatina*). Констатована је и врста обични мрмољак (*Triturus vilgaris*).

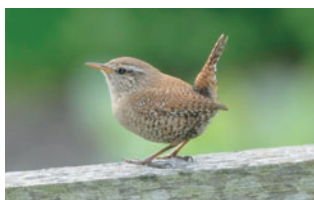
мрмољак *Triturus vilgaris*

Ова врста као и други представници водоземаца могу послужити као добар модел систем за праћење стања екосистема. Као врсте које су изузетно осетљиве, чак и на најмање промене, па могу послужити као биоиндикатори стања животне средине. Већина наведених врста има изражено завичајно понашање, што значи да се адултне јединке у сезони репродукције враћају на место на коме су се излегле. Ако се неким случајем наруши станиште, већина јединки престаје да се репродукује, чиме је угрожен

опстанак читаве популације. По важећим прописима, осим зелембаћа и зидног гуштера, све остале врсте водоземаца су у режиму строге заштите.

Фауна птица

у српском делу Посавине нема Већих комплекса рипаријских шума. На другој обали Саве их има. То су Обедска бара и подручје Босутско-Моровићких шума. У Посавини су очуване само мање шуме, али су и оне такође малобројне. Иако се ради о релативно малој површини са нарушеним исходним, природним одликама и са израженим човековим утицајем, ово подручје ипак има значај у заштити фауне птица када се она посматра са ширег аспекта. Са аспекта орнитофауне, само подручје Забрана за сада нема посебних вредности које би га истицале у односу на околна подручја.

царић *Troglodytes troglodytes*

На овом простору су присутне врсте које су и иначе карактеристичне за парк шуме у околини. Неке од њих су:

мишар *Buteo buteo**
јастреб *Accipiter gentilis*
шумска сова *Strix aluco**
мала ушара *Asio otus**
зелена жуна *Picus viridis*
велики детлић *Dendrocopos major*
царић *Troglodytes troglodytes*
црвендаћ *Erithacus rubecula*
мали славуј *Luscinia megarhynchos*
кос *Turdus merula*
црноглава грмуша *Sylvia atricapilla*
обични звздак *Phylloscopus collybita*
велика сеница *Parus major*
сива сеница *Parus palustris*
плава сеница *Parus caeruleus*
дугокљуни пузић *Certhia brachydactyla**
зеба *Fringilla coelebs*

брглез *Sitta europaea*

Како се Забран налази у близини подручја која су раније идентификована као значајна за заштиту птица, могуће је очекивати да се неке од ретких и угрожених врста које живе на овим локалитетима срећу и на подручју Забрана.

Сива чапља *Ardea cinerea* је присутна на ширем подручју Забрана (ушће Колубаре, обала Саве, канали). Њено евентуално гнезђење на подручју Забрана би представљало значајну орнитолошку вредност. Из групе птица мочварица на подручју Забрана гнезде се патка глуvara *Anas platyrhynchos*, лиска *Fulica atra*, барска кокица *Gallinula chloropus* и *Tachybaptus ruficollis* мали пњурац. Ове и две карактеристичне врсте гнезде се на каналима који окружују Забран. врсте певачица трстењак млакар *Acrocephalus palustris* и *Acrocephalus arundinaceus* велики трстењак.

Фауна сисара

У Забрану живи барем 52 врсте сисара, сврстане у шест (седам) таксономских категорија нивоа реда.

срна *Capreolus capreolus*

Биомски спектар показује доминацију елемената карактеристичних за биом јужноевропских, претежно листопадних шума.

Сисари Забрана су сврстани у 4 категорије угрожености. Највећи број врста – 33, (63,5%) су врсте са малом угроженошћу. Код 8 врста, (15,4%) угроженост зависи од заштите и оне су предмет програма очувања њих и њихових станишта. Пет врста (9,6%) је сврстано у категорију без опасности. Једна врста, односно 1,9% од укупног броја је крајње угрожена и може лако да ишчезне у природним условима. За три врсте за сада не постоји довољно података да би биле сврстане у неку од категорија, а две врсте су ван било које категорије.

Ondatra Ondatra zibethica

У Забрану живи и велика популација слепих мишева. Забран је још увек релативно очувана шумска „оаза“, у троуглу између Саве, Колубаре и урбаног насеља Обреновца. Представља практично последњи остатак попланих шума у зони између река Саве и Колубаре. Захваљујући свом положају и одржавању хидрографског, вегетацијског и географског контакта са обема рекама у још увек довољној мери, у Забрану и околини се одржава завидан диверзитет станишта и микростаништа уз која су асоциране и одговарајуће врсте и заједнице сисара. Иако насеље сисара у највећој мери чине врсте које су везане за станишта отвореног и екотонског типа, комплекс шума који доминира Забраном има значај за очување популација врста које су примарно везане за шумска и копнена водена станишта.

500 конзерви за бицикл

Да ли сте знали да се од 500 лименки може направити један бицикл? Замислите колико бицикала "лежи" свуда око нас.

Канцеларија за младе ГО Обреновац, направила је акцију "500 лименки за један бицикл". Зачућује брзина којом су првих 10 наших суграђана сакупили потрбну количину лименки. Бицикле су додељене најбржим учесницима. Прикупљено је пет хиљада лименки и оне су предале у Рециклажно двориште.

Председник ГО Обреновац Жељко Јоветић је тим поводом на додели награда рекао:

- Идеја за ову акцију је потекла из Канцеларије за младе општине Обреновац и у нашем Локалном акционом плану за младе предвиђено је подизање еколошке свести. Не знам колико Обреновчана зна да се од пет стотина лименки може направити један бицикл. Стога мислим да је ова акција корисна за све наше суграђане, а не само за ових десет људи који су добитници награде. Ми дневно испоручимо шездесет тона смећа, па замислите колико се бицикала налази свакога дана свуда око нас.

Порука ове акције је да се рециклажа исплати и не само у финансијском смислу, него и у односу према будућности. Ова акција је била један од начина да

Срећни добитници после доделе награда

се Обреновчани активно укључе у заштиту животне средине. Иако је 500 лименки на почетку звучало много, акција је показала да је било лако сакупити их.

Нисмо се надали и нисмо очекивали да ће неко за три дана скупити 500 лименки, тако да иако је акција првобитно најављена до краја августа, она се уствари завршила за 3 дана.

Испред зграде ГО Обреновац, Председник је лично уручио

бицикле највреднијим сакупљачима лименки.

Учесници акције, који нису успели да сакупе 500 лименки, не морају да их чувају код куће, већ могу да их одложе у посебне контејнере ЈКП Обреновац, или у оне које је поставило ЕКО-ДВОРИШТЕ.

у Обреновцу постоје већ 2 фирме које се организовано баве сакупљањем папира и амбалаже. Можда ће следећа акција бити везана за стари папир. Никад се не зна. Можда већ сада почнете да сакупљате стари папир

Очистимо Србију

Светски Дан заштите животне средине 5. јун 2010. године, у Обреновцу је обележен низом активности. Министарство за заштиту животне средине и

просторног планирања је под називом „Очистимо Србију“ покренуло акцију којој се придружило ЈП за заштиту и унапређење

животне средине на територији ГО Обреновац као организатор акције у Обреновцу. Подељено је око 200 мајица учесницима. Без обзира на лоше временске услове, на терен су изашли сви пријављени учесници НВО, школе, волонтери из МЗ. Акција је била успешна и ниједна планирана активност није изостала. Чишћена су излетишта, купалишта, простор поред локалних путева, школска и друга дворишта, игралишта, зелене површине и простори у центрима МЗ. Предузеће Еко Dvorište Doo је прикупило сав

рециклажни материјал са терена, а ЈКП Обреновац

Обреновац је тог дана званично пустило у рад сав остали отпад. ЈКП рециклажно двориште.

